

Motion till riksdagen 2012/13:K243

av **Roland Utbult (KD)**

Förstärkt genmälesrätt

Förslag till riksdagsbeslut

1. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om övervägande av laglig genmälesrätt.
2. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att låta genomföra en allsidig och relevant utvärdering av verksamheten hos granskningsnämnden.

Motivering

Det borde vara en självklarhet att medierna tar ett demokratiskt och etiskt ansvar i sitt arbete. Det handlar både om medias viktiga funktion i en fungerande demokrati och om skyddet för felaktigt utsatta personer.

Ett förstärkt skydd bör övervägas. Vad som diskuterats på andra håll i Europa är en laglig genmälesrätt. EG:s tv-direktiv förordar för övrigt i viss mån en sådan rätt. I den svenska radio- och tv-lagen återfinns den rätten i 6 kap. 3 §, men den är tämligen tandlös: Uppgifter skall ”beriktigas när det är befogat.” För övriga medier finns inte motsvarande regler i lag, men väl i branschinterna etiska normer. Uttrycket ”när det är befogat” blir en gummiparagraf utan egentlig kärna.

En mer detaljerad och substantiell genmälesrätt bör övervägas eftersom självsaneringen inom området är otillräcklig. Enligt uppgift kan granskningsnämnden (GRN) bara ingripa mot det som sänds i tv och radio. Det som publiceras på hemsidan är därmed omöjligt att komma till rätta med, såvida inte radio/tv självmant korrigerar. I mina ögon har därmed GRN bara ett ”halvt” uppdrag och därför bör en allsidig och relevant utvärdering av GRN:s verksamhet genomföras.

Ett antal människor far illa genom publicering, genom dramaturgin i mediasamhället. Det kan hävdas, vilket konstitutionsutskottet gjort, att det finns en grundlagsfäst princip som säger att den som sänder program självständigt

Fel! Okänt namn på

skall avgöra vad som skall förekomma i programmen. Det är värt att påpeka att granskningsnämndens utslag skall publiceras oberoende av denna rättighet. De kanaler som är föremål för granskningsnämndens verksamhet har alltså fått sin grundlagsfästa frihet inskränkt utifrån en sådan slutsats. I denna fråga måste en avvägning göras mot den enskildes grundläggande rättigheter och personliga värdighet i förhållande till program- och utgivaransvar.

Regeringen bör således i någon form överväga en laglig genmälesrätt liksom att genomföra en allsidig och relevant utvärdering av verksamheten hos granskningsnämnden. Detta bör riksdagen som sin mening ge regeringen till känna.

Stockholm den 3 oktober 2012

Roland Utbult (KD)